

Nr 460

Av herr **Hedlund m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 27, med förslag till lag angående ändrad lydelse av punkten 4 av övergångsbestämmelserna till lagen den 27 maj 1955 (nr 255) om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).*

I motion nr II: B 227 till fjolårets riksdag yrkades, att det fulla ikraftträdandet av 1955 års lagervärderingsregler skulle uppskjutas tills vidare, d. v. s. att varulager fortfarande skulle få nedskrivnas till 30 procent av anskaffningsvärdet. I motiveringen framhölls, dels att skärpning av lagervärderingsbestämmelserna icke borde ske i nuvarande lågkonjunkturläge, dels också att en sådan skärpning aldrig avsetts att genomföras under en period, då extra företagsskatt uttages. I anledning härav uttalade bevillningsutskottet i sitt utlåtande nr B 14 bl. a. följande: "I nuvarande konjunkturläge kan en uppskrivning av varulagren, på sätt förutsättes enligt nu gällande övergångsbestämmelser, för vissa företag vara förenad med sådana nackdelar, att det ur allmän synpunkt framstår som välbetänkt att förlänga anpassningstiden." Enligt vad utskottet hade sig bekant, avsåg Kungl. Maj:t att upptaga frågan i proposition till 1959 års riksdag.

I den nu föreliggande propositionen nr 27 föreslås, att övergångstiden före det fulla ikraftträdandet av 1955 års lagervärderingsregler skall förlängas ett år, så att varulagren vid 1960 års taxering får upptagas till samma procentuella andel som 1958 och 1959, eller alltså enligt huvudregeln till 30 procent. 1955 års lagervärderingsregler skall enligt propositionen fullt ut tillämpas fr. o. m. 1961 års taxering, då lagren alltså skulle få upptagas till lägst 40 procent av värdet.

Konjunkturläget har under den senaste tiden ytterligare försämrats. De skäl, som anfördes i motionen nr II: B 227 till fjolårets riksdag för uppskov med ikraftträdande av regeln om värdering av varulager till lägst 40 procent av värdet, har härigenom ytterligare stärkts. En uppskrivning från 30 till 40 procent skulle drabba alla företag, som använt sig av mellankommunala prövningsnämndens medgivande att hålla lagren i 30 procent, och synes oss därför kunna genomföras först vid ett förbättrat konjunkturläge. I ett konjunkturläge som det nuvarande skulle en sådan uppskrivning medföra likviditetssvårigheter för många företag och därmed begränsning av investeringarna och som följd därav ökade sysselsättningssvårigheter. Mot bakgrunden härav bör enligt vår mening riksdagens ställningstagande till den föreliggande propositionen icke innefatta något ståndpunktstagande i

fråga om vilka bestämmelser, som skall gälla för varulagervärderingen vid 1961 års taxering och därefter. Det synes oss tvärtom angeläget, att riksdagen i detta sammanhang uttalar, att nuvarande huvudregel om värdering av varulager till 30 procent av värdet må gälla, så länge nuvarande konjunkturläge består. Det bör ankomma på Kungl. Maj:t att, på grundval av de erfarenheter som vunnits i fråga om företagsbeskattningen i nuvarande läge, pröva denna fråga ytterligare och framlägga för riksdagen de förslag, som kan erfordras.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av propositionen nr 27 måtte uttala, att nuvarande huvudregel om värdering av varulager till lägst 30 procent av värdet må gälla, så länge nuvarande konjunkturläge består.

Stockholm den 7 februari 1959

Gunnar Hedlund

Lars Eliasson

Sven Vigelsbo

Per Svensson

i Stenkyrka

J. W. Pettersson

John Onsjö

Emil Elmwall

i Norregård